

Μήνυμα Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Μήνυμα Χριστουγέννων

τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

**πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς
Ῥωσσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας**

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ ἀρχιερεῖς, πανέντιμοι πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως προσφέρω πᾶσιν ὑμῖν τὰς ὀλοθύμους μου εὐχὰς καὶ προσήσεις. Σήμερον ἡ Ἐκκλησία, οὐράνιος τε καὶ ἐπίγειος, πανηγυρίζει, ἀγαλλιῶσα τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον, αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀποδίδει τῷ Θεῷ διὰ τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Μὲ δέος πνευματικὸν ἀφουγκραζόμεθα τὰ λόγια τοῦ ὕμνου: «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε» (εἰρμὸς τῆς α΄ ψδῆς τοῦ κανόνος τῶν Χριστουγέννων). Μὲ εὐλάβειαν καὶ ἐλπίδα ἀτενίζομεν εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ὅπου ἐν τῇ ταπεινῇ φάτνῃ κεῖται τὸ ἐσπαργανωμένον Θεῖον Βρέφος. Τῷ ὄντι ἐτελέσθη «μέγα...τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλους» (Α΄ Τιμ. 3. 16). Ἀδύνατον εἶναι εἰς τέλος νὰ διεισδύσωμεν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Ἀδύνατον εἶναι νὰ κατανοήσωμεν πλήρως πῶς Ἐκεῖνος, Ὅστις ἀποτελεῖ πηγὴν ζωῆς δι' ἅπαντα τὰ ὄντα, νὰ θερμαίνεται νῦν διὰ πνοῆς τῶν κτηνῶν! Ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος ταπεινώνει ἑαυτὸν, προσλαμβάνων τὴν μορφήν τοῦ κτίσματος! Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου! «Καὶ μὴ ζητεῖ πῶς», - προειδοποιεῖ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, - «ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις. Ἡβουλήθη γάρ, ἡδυνήθη, κατῆλθεν, ἔσωσε· σύνδρομα τὰ πάντα τῷ Θεῷ. Σήμερον ὁ ὢν τίκτεται, καὶ ὁ ὢν γίνεται ὅπερ οὐκ ἦν· ὢν γὰρ Θεός, γίνεται ἄνθρωπος, οὐκ ἐκστὰς τοῦ εἶναι Θεός». (Λόγος: Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ).

Ἐορτάζοντες τὴν κοσμοσωτήριον ἑορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἀναλογιζόμεθα τὸ διαχρονικὸν πνευματικὸν νόημα ταύτης καὶ τὴν πρωταρχικὴν σημασίαν δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἐν τούτοις, σημαντικὸν εἶναι νὰ συνειδητοποιῶμεν ἔτι καὶ τὴν προσωπικὴν διάστασιν, ἣν τὸ μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως ἔχει δι' ἕκαστον ἡμῶν, ἄλλως τε δὲν εἶναι τυχαῖον, ὅτε, προσφεύγοντες ἐν ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, ἀποκαλῶμεν Τοῦτον Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐκ τῆς ἐμπειρίας γνωρίζομεν ὅτι ἀπὸ μόνος του ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀνίκανος νὰ ὑπερκεράσῃ τὸ κάκον ἐντὸς αὐτοῦ, ὅσας ἐπιμόνους προσπάθειας καὶ ἐὰν καταβάλῃ. Ἡ ἀμαρτία, ἣτις ἐπληξε βαθύτατα τὴν ψυχὴν καὶ διέφθειρε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, εἶναι ἀδύνατον νὰ νικᾶται ὑπὸ ὁποιασδήποτε πνευματικῆς πρακτικῆς ἢ ψυχολογικῆς ἐξασκήσεως. Μόνον ὁ Θεὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ θεραπεύσῃ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ ὀλόκληρον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ πρωταρχικὸν αὐτοῦ κάλλος. «Διατί δε τὴν σάρκα ἐνεδύθη ὁ Κύριος ἡμῶν;» διερωτᾶται ὁ Ὅσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος καὶ ἀπαντᾷ: «Διὰ νὰ γευθῇ ἡ ἴδια ἡ σάρκα τὴν χαρὰν τῆς νίκης καὶ νὰ πληρωθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰς δωρεὰς τῆς χάριτος...ὥστε οἱ ἄνθρωποι ὡσαν ἐπὶ πτέρυγας ἀνυψώνονταν πρὸς Τοῦτον καὶ ἐν Τούτῳ μόνον εὐρίσκονταν ἀνάπαυσιν» (Ἑρμηνεία τοῦ Τετραευαγγελίου. Κεφ. Α΄).

Ἡ Ἐνσάρκωσις τοῦ Χριστοῦ ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν σωτηρίαν. «Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ» (Ἰω. 12. 46), - μαρτυρεῖ ὁ Κύριος. Ὡσαν τὸν λαμπρὸν ἀστέρα τῆς Βηθλεέμ, ὅστις ὁδήγησε τοὺς ἐξ Ἀνατολῶν σοφοὺς τῶν μακρινῶν χωρῶν πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος Ἰησοῦν, ἐμεῖς, οἱ χριστιανοί, ὡς γνήσιοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ φωτὸς (Ἰω. 12. 36), καλούμεθα νὰ λάμψωμεν τὸν κόσμον τοῦτον διὰ τοῦ φωτὸς τῆς πίστεως (Ματθ. 5. 14), ὅπως οἱ πέριξ ἡμῶν, ὀρῶντες τὸ παράδειγμα τῆς ἡμετέρας ἐμμονῆς καὶ ἀνδρείας, μακροθυμίας καὶ πνευματικῆς εὐγενείας, μεγαλοψυχίας καὶ πρὸς τοὺς πλησίον ἀγάπης ἀνυποκρίτου, «δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς» (Α΄ Πέτρ. 2. 12).

Σήμερα, καθώς οι λαοὶ τῆς γῆς βιώνουν μίαν ὄχι εὐκόλον δοκιμασίαν τῆς καινῆς νόσου, ὅτε αἱ καρδία τῶν ἀνθρώπων κατέχονται ὑπὸ φόβου καὶ ἀγωνίας διὰ τὸ μέλλον, εἶναι ἰδιαίτερος σημαντικὸν νὰ ἐντείνωμεν τὴν καθολικὴν καὶ τὴν ἀτομικὴν προσευχὴν, νὰ προσφέρωμεν τῷ Κυρίῳ διπλοῦν κόπον τῆς ἀγαθοεργίας. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐξαιτίας τῆς θανατηφόρου λοιμώξεως, στεροῦνται σήμερον τῆς δυνατότητος ἐκκλησιασμοῦ.

Ἄς ἀναπέμψωμεν ὑπὲρ τούτων τὰς ἰκεσίας ἡμῶν πρὸς τὸν Ἐλεήμονα Δημιουργόν, διὰ νὰ ἀνακαινίξῃ τὰς ψυχικὰς τε καὶ σωματικὰς ἐκείνων δυνάμεις, νὰ χαρίξῃ ταχυτάτην ἀνάρρωσιν εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ νὰ καταπέμψῃ τὴν συναντίληψιν Αὐτοῦ τοῖς ἰατροῖς καὶ παντὶ τῷ ἰατρικῷ προσωπικῷ, οἵτινες ἀγωνίζονται θυσιαστικῶς ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι οὐδὲν πρόβλημα δύναται νὰ λυγίσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν οὗτος κρατᾷ ζωντανὴν τὴν πίστιν καὶ κατὰ πάντα ἐμπιστεύεται τὸν Θεόν. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἄς δεχώμεθα ἀγογγύστως καὶ τὰς ἐπελθούσας δοκιμασίας, διότι, *ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες ὦμεν ἔσται ἡμῖν εἰς ἀγιασμόν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός* (ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου), ὅπως ὑμνεῖ τὰς ἀγίας ἡμέρας ταύτας τῶν Χριστουγέννων ἢ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Δεηθῶμεν ὥστε καὶ τὸ ταπεινὸν σπήλαιον τῆς ζωῆς ἡμῶν φωτίσῃ τὸ ἄφθαρτον φῶς τῆς Θεότητος, ὥστε καὶ ἡ ἡμετέρα συντετριμμένη καὶ τεταπεινωμένη καρδία, ὡσὰν ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ, μετὰ εὐλαβείας ὑποδεχθῇ τὸν Ἐληλυθότα εἰς τὸν κόσμον Σωτῆρα. Δὲν εἶναι στενὸς ὁ χῶρος διὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν αὕτη πληροῦται ἀγάπης. *«Ὁμοδίαιτος γὰρ Ἀγγέλων ἔσται καὶ σὺν Χριστῷ βασιλεύσει ὁ τῆς ἀγάπης ἐργάτης»*, – ἀναφέρει ὁ Ὅσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος (λόγος 4: *Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν*). Αὗται αἱ ἀγίαι ἡμέραι τῆς ἐορτῆς ἄς γίνουν δι' ἡμᾶς ἰδιαίτερος καιρὸς διὰ τὴν ἐργασίαν ἔργων ἀγαθῶν. Ἄς δραξώμεθα τῆς εὐλογημένης εὐκαιρίας ταύτης καὶ δοξάσωμεν τὸν Γεννηθέντα Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιδεικνύοντες ἔλεος εἰς τοὺς πλησίον, παρέχοντες βοήθειαν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, παρηγοροῦντες τοὺς θλιβομένους καὶ ἴσως, ἐν πρώτοις, ἐκείνους, οἵτινες πάσχουσιν ἀπὸ τῆς λοιμώξεως τοῦ κορωνοϊοῦ ἢ τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς.

Ὁ Κύριος διὰ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως Αὐτοῦ ἄς φωτίσῃ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἄς εὐλογήσῃ τούτους δι' εἰρήνης, ἄς βοηθήσῃ νὰ συνειδητοποιήσωμεν πάντες τὴν κοινὴν ἡμῶν εὐθύνην διὰ τὸ παρὸν τε καὶ τὸ μέλλον τοῦ πλανήτου. Ἄς καταπέμψῃ τὸ Γεννηθὲν Θεῖον Βρέφος ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν εἰς τὰς οἰκογενεῖας ἡμῶν, ἄς περιφρουρήσῃ τὴν νεολαίαν ἡμῶν καὶ πάντας ἡμᾶς ἀπὸ ἀμαρτίας καὶ ἐπικίνδυνα σφάλματα. Καὶ αὕθις ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας συγχαίρω ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου, διὰ τὴν λαμπροφόραν ἐορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ εὐχομαι εἰς πάντας υγείαν σιδηρᾶν, ἄφφονον χαρὰν καὶ πλουσίαν συναντίληψιν παρὰ Θεοῦ, Ὅστις εἶναι τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον (Ἰω. 1. 9). Ἀμήν.

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ, Χριστούγεννα 2020/2021

στις ἄλλες γλώσσες:

- Ουκρανικά
- Λευκορωσικά
- Μολδαβικά
- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Εσθονικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά

- Τουρκμενικά
- Τατζικικά
- Αζερικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά απλοποιημένα, παραδοσιακά
- Κορεατικά

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/59618/>